

INVENTOIDUT SUOKOHTTEET POHJOIS-POHJANMAALLA 2011

RAPORTIT

Elina Palojärvi

Leipisuo - Kapustasuo, Utajärvi 7204200 : 3492800 (7.7.2011)

Luonnontilaltaan heikentynyt (2/5) Leipisuo - Kapustasuo sijaitsee Utajärven kunnassa Kiiminkijoen ja Leipiojan välisessä kulmauksessa. Tarkastelualue koostuu ojitusalueiden hallitsemasta suoalueesta, jossa ojittamattomat osat sijoittuvat hajanaisina alueina ja laikkuina ojitetujen alojen väliin. Alueen suot myös rajautuvat kauttaaltaan ojituksiin.

Ojitusten aiheuttama vedenpinnan lasku vaikuttaa yleisesti myös ojittamattomilla osilla lukuun ottamatta karuja ja äärikaruja välipintaisia suotyyppejä, joita on mm. Kapustasuon pohjoisosissa ja ilmakuvatulkinnan mukaan Ketunpesämaan pohjoispuolella. Kapustasuon pohjoisosa edustaa tarkastelualueen luonnontilaisinta osaa, sillä alueella esiintyy rimpipintaistakin kasvillisuutta vielä luonnontilaiseen verrattavana. Reunan suursaraiset kuviot ovat kuitenkin taimettumassa. Ojitetussa ympäristössä reunarämeitä on jäljellä vain kapeina vöinä pienten kangasmetsäsaarekkeiden ympärillä, joita varsinkin Kapustasuon pohjoisosassa on useampia, joko luonnontilaisia tai sen kaltaisia.

Leipisuo – Kapustasuo edustaa väli-rimpipintaisia keskiboreaalisia aapasointa. Tarkastelualueen rimpinevakasvillisuus koostuu pääosin oligo-mesotrofisista ruopparimpinevoista matalahkoine kalvakkanevājanteineen. Keskiravinteisuus ilmenee rimpinevoilla villapääluikan, kerääpäärahkasammalen ja vaaleasaran esiintymisenä. Kapustasuon ruopparimpisestä osasta suurin osa on ojitetua muuttumaa Mustasaarten itäpuolelle saakka. Ojittamattomillakin osilla männyntaimia esiintyy rimpinevojen jäniteillä vielä reilun 200 metrin päässä ojista.

Leipisuolla on rimpinevojen lisäksi karuja ja paikoin lievästi keskiravinteisia suursaranevoja sekä kalvakoita saranevoja. Suolle laskevan Pikku-Leipiojan laidalla esiintyy luhtaista nevaa ja korpea. Leipisuon vedentulosuuntien ojitukset sekä suon keskellä oleva, ns. navero-*ojitettu* kiinteistö kuivattavat suon ojittamattomia osia. Puustoisuus ja mättäisyys sekä lähempänä ojia myös varpuisuus ovat lisääntyneet kauttaaltaan aina ruopparimpinevojen jäniteille saakka. Muutokset ovat selvimpiä paikoissa, joissa ojittamattomat osat ovat jääneet ojitusten väliin kapeiksi lahdekkeiksi ja salmiksi.

Inventointialueen suotyypeistä viisi kuuluu alueellisesti uhanalaisiin suotyyppeihin. Lisäksi keskiravinteisilla rimpinevoilla kasvaa alueellisesti uhanalaista vaaleasaraa. Maastokäynnillä havaittiin neljä eri uhanalaisluokitukseen sisältyvää lintulajia. Alueelta on olemassa aikaisempia havaintoja myös uhanalaisesta petolintulajista, mutta maastokäynnillä ei kyseistä lajia nähty. Suon luonnontilan käyttöarvosta kielii Kapustasuon yhdellä metsäsaarekkeella oleva nuotio, joka on ollut todennäköisesti metsästäjien käytössä. Kemilänmaalta idästä kulki mönkijänjäljet länteen kohti Höpöttiä. Alueen länsipuolella, heti Kiiminkijoen länsipuolella sijaitsee Torvensuon – Viidansuon soidensuojelualue. Muuten tarkastelualue sijaitsee varsin ojitetussa ympäristössä. Ojitettujen alojen runsaus puoltaisi ainakin luonnontilaisempien pohjoisosien säilyttämistä koskemattomina.